

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1995-1996 (*)

27 MAART 1996

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het koninklijk
besluit van 30 oktober 1974 houdende
algemeen reglement betreffende het
bestaansminimum**

(Ingediend door
de heer Marc van den Abeelen)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wetgeving inzake het bestaansminimum heeft tot doel mensen die niet over voldoende bestaansmiddelen beschikken een minimuminkomen te garanderen. Bij de toekenning van dit bestaansminimum wordt natuurlijk nagegaan of de aanvrager voldoende middelen kan verwerven uit arbeid, uit vermogen, maar ook uit roerend en onroerend bezit.

De financiële problemen waarin heel wat tuinders zich vandaag bevinden, heeft ons geleerd dat zij meestal niet in aanmerking komen voor het bestaansminimum. Nochtans beschikken deze mensen omwille van de enorme financiële engagementen die zij hebben aangegaan, en de lage prijzen die zij voor hun groenten ontvangen in een situatie waardoor zij niet meer in staat zijn voldoende middelen te vergaren om in hun onderhoud te voorzien.

Zij kunnen meestal geen aanspraak maken op het bestaansminimum omdat zij teveel « inkomsten » uit onroerend goed bezitten. Zij bezitten immers heel

(*) Tweede zitting van de 49e zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1995-1996 (*)

27 MARS 1996

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'arrêté royal du 30 octobre
1974 portant règlement général en
matière de minimum de moyens
d'existence**

(Déposée par
M. Marc van den Abeelen)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La législation relative au minimum de moyens d'existence a pour objet de garantir un revenu minimum aux personnes ne disposant pas de moyens d'existence suffisants. Avant d'octroyer ce minimum de moyens d'existence, on vérifie évidemment si le demandeur ne dispose pas de ressources suffisantes provenant de son travail, de son patrimoine ou de ses biens mobiliers et immobiliers.

Les problèmes financiers auxquels nombre d'horticulteurs sont confrontés à l'heure actuelle nous ont appris que ces derniers ne remplissent généralement pas les conditions pour bénéficier du minimum de moyens d'existence. Pourtant, eu égard aux énormes engagements financiers qu'ils ont dû contracter et aux faibles prix qu'ils obtiennent de leurs produits, les horticulteurs ne sont souvent plus en mesure de récolter des moyens suffisants pour subvenir à leur entretien.

Etant souvent propriétaires de nombreux biens immeubles bâtis et non bâtis, dont ils ont besoin pour l'exploitation de leur entreprise, les horticulteurs ne

(*) Deuxième session de la 49e législature.

wat bebouwd en onbebouwd onroerend goed dat zij nodig hebben voor de exploitatie van hun bedrijf.

De weigering van het bestaansminimum aan deze mensen lijkt moreel ongerechtvaardigd. Zij verkeren immers, ondanks hun onroerende bezittingen, in een toestand waarin zij over onvoldoende middelen beschikken om hun gezin een menswaardig bestaan te verschaffen.

De VLD wil daarom voor personen met een bedrijf in moeilijkheden de invloed van het onroerende bezit op het toekennen van het bestaansminimum beperken op voorwaarde dat het bezit van bebouwd en onbebouwd onroerend goed noodzakelijk is voor de exploitatie van het bedrijf.

M. VAN DEN ABEELEN

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 19 van het koninklijk besluit van 30 oktober 1974 houdende algemeen reglement betreffende het bestaansminimum wordt aangevuld met de volgende leden :

« Voor de personen met een bedrijf in moeilijkheden die in het bezit zijn van bebouwde en onbebouwde gronden nodig voor de exploitatie van het bedrijf wordt rekening gehouden met :

1. wat deze bebouwde onroerende goederen betreft : het niet vrijgesteld kadastraal inkomen;
2. wat deze onbebouwde onroerende goederen betreft : het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met drie.

De Koning bepaalt wat moet verstaan worden onder « personen met een bedrijf in moeilijkheden die in het bezit zijn van bebouwde en onbebouwde gronden nodig voor de exploitatie van het bedrijf ». ».

13 maart 1996.

M. VAN DEN ABEELEN

peuvent généralement prétendre au minimum de moyens d'existence en raison des « revenus » que leur procurent ces biens.

Il est moralement injuste de refuser le minimum de moyens d'existence à ces demandeurs, qui, malgré la possession de biens immeubles, ne disposent pas de moyens suffisants pour assurer une existence digne à leur famille.

Le VLD veut dès lors limiter, pour les personnes dont l'entreprise est en difficulté, l'incidence des biens immeubles sur l'octroi du minimum de moyens d'existence, à condition que la possession de biens immeubles bâtis et non bâtis soit nécessaire à l'exploitation de l'entreprise.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 19 de l'arrêté royal du 30 octobre 1974 portant règlement général en matière de minimum de moyens d'existence est complété par les alinéas suivants :

« Pour les personnes dont l'entreprise est en difficulté et qui sont propriétaires de terrains bâtis et non bâtis nécessaires à l'exploitation de leur entreprise, il est tenu compte :

1. en ce qui concerne les biens immeubles bâtis : du montant du revenu cadastral non immunisé;
2. en ce qui concerne les biens immeubles non bâtis : du montant du revenu cadastral multiplié par trois.

Le Roi précise ce qu'il y a lieu d'entendre par « des personnes dont l'entreprise est en difficulté et qui sont propriétaires de terrains bâtis et non bâtis nécessaires à l'exploitation de leur entreprise ». ».

13 mars 1996.